

ikke var bedre end den nu foreliggende — Formueskatten er jo større, hvad det ærede Medlem udtalte sin Glæde over — til en saadan Hartkornsgave, som der den Gang var Tale om, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem i Aar kan finde, at disse Love, som her foreligge, ere saa urimelige, at han maa gøre sig til Talsmand for en systematisk Opposition imod dem.

Det ærede Medlem sagde i det hele om disse Skattelove, som vi nu have behandlet i saa mange Aar, at de vare blevne bestandig ringere, og det klang ogsaa som en Understrøm i hans Tankegang, at de vare blevne ringere derved, at de bestandig vare blevne daarligere for de smaa og gunstigere for de store. Det kan jeg heller ikke forstaa. Det er mig ufatteligt, at det ærede Medlem kan komme dertil. Jeg vil erindre det ærede Medlem om — nu taler jeg om Forholdene ude paa Landet — at naar vi tænke paa de smaa Ejendomsbesiddere ude paa Landet, have vi jo ingen Sinde haft Skattelove liggende her, der have været saa gunstige for dem, som de i dette Øjeblik foreliggende. Fradraget med Hensyn til Ejendomsskylden bar aldrig været saa stort; det ærede Medlem erindrer, at de første 2.000 Kr. fradrages, at Besætning og Inventarium ikke medregnes, og at Ejendomsskyld ikke svares under $\frac{1}{2}$ Kr. Naar vi tage alt dette med i Beregning, vil det sige, at Husejendomme op til 28—2900 Kr. ude paa Landet ville være fuldstændig skattefri med Hensyn til Ejendomsskyld til Staten, og idet de blive fuldstændig skattefri med Hensyn til Ejendomsskat til Staten, blive de det ogsaa til Amt og Sognekommunerne. Det er ganske vist ikke mange Kroner, det drejer sig om, det er ganske vist smaa Beløb, der er Tale om, det vil jeg indrømme det ærede Medlem; men for disse smaa Folk ere disse smaa Beløb ogsaa af Betydning, og det er i alt Fald ikke til det værre, det er til det bedre.

Det ærede Medlem talte fremdeles om, at disse Love bestandig vare blevne federe for de store og rige Godsejere. Nu er det saadan, at det er meget vanskeligt at gøre op, hvorledes det kommer til at virke for den enkelte Mand. Jeg er ikke af dem, som lægge megen Vægt paa disse Regnestykker, som stilles op for, hvad den enkelte Mand kommer til at svare i Skat efter dette eller hint Sæt Skattelove, men paa den anden Side, naar slige Paa-stande udsendes, og der stilles Tal op, da fristes man til at søge at komme til Klarhed over, hvordan de forskellige Sæt

Skattelove ville virke i de enkelte Tilfælde. Nu have vi jo ved Skæbnens Gunst faaet nogle ganske bestemte Tilfælde at holde os til, idet en æret Landstingsmand har talt om to af vore rigeste Godsejere, Hr. A. og Hr. B., oppe i Landstinget og opgivet deres Formue- og Skatteomstændigheder saa udførligt, at det er muligt at tage dem til Paradigma. Jeg har da, saa vidt jeg har kunnet gøre det, undersøgt, hvordan Grev A. og Baron B. vilde være stillede dels efter de Skattelove, som Venstre nu agter at stemme for, og dels efter de Skattelove, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og hans Meningsfæller have stemt for. Efter de Skattelove, som vi nu agte at stemme for, vil Grev A. efter sin egen Opgivelse have et Tab i Statsskat af 10,120 Kr. aarlig, idet hans nuværende Skat er: Gammelskat 10,500 Kr., Land- og Ligningsskat 7,300 Kr., Bygningsafgift 500 Kr., i alt 18,300 Kr., og hans Indkomstskat vil være 11,250 Kr., hans Formueskat 9,360 Kr. og hans Ejendomsskyld 7,810 Kr., i alt 28,420 Kr. Efter Skattekommissionens Forslag, som det ærede Medlem stemte for i sin Tid, vil det efter de Opgivelser, som vi nu have, stille sig saaledes for hans Vedkommende — lad mig kun gøre den Bemærkning, at det selvfølgelig er umuligt paa Kroner og Øre at opgøre, hvordan det vil stille sig efter Skattekommissionens Forslag, fordi de direkte Statsskatter overføres til Kommunerne, og det kommer jo an paa, om de direkte Statsskatter, som den enkelte Mand svarer, og som overføres til hans Kommune, komme ham selv til gode helt og holdent i hans Kommuneskatter. Det er jo ikke til at sige paa Kroner og Øre, men for saa vidt der afskrives direkte paa hans Hartkornsskat til Amt og Sognekommune, er det jo givet, at det kommer ham til gode, og Resten kommer jo i den almindelige Kommunekasse — det er for Resten kun den mindre Del — og der kommer det jo ham til gode ved Nedsættelse dels paa hans Hartkornsskat, dels paa hans Formue- og Lejlighedsskat. Da her er Tale om Folk, som ville svare en meget betydelig Formue- og Lejlighedsskat, og da Formue- og Lejlighedsskatten i Reglen lægges efter en noget stigende Skala, tør man vistnok med Rette gaa ud fra, at det i det hele og store vil komme dem til gode, hvad der bliver overført af deres Statsskatter til deres Kommune. Der overføres af den vedkommendes gamle Skatter $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten, 7,000 Kr., Land- og Ligningsskatten 7,300 Kr. og Bygningsafgift 430